

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1To/8/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015898919
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:9015898919.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 24. júna 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obžalovanému M. A. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. marca 2015, sp. zn. 1 T 4/2005, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 71 ods. 2 písm. d/ Tr. por. obžalovaného M. A., nar. XX. D. XXXX, v T., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove b e r i e d o v ä z b y .

Väzba začína plynúť 24. júna 2015 od 14.10 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby Ilava.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (v rámci konania po povolení obnovy konania) rozsudkom z 25. marca 2015, sp. zn. 1 T 4/2005, pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. mája 2006, sp. zn. 1 T 4/2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. decembra 2006, sp. zn. 3 To 74/2006, uložil obžalovanému podľa §§ 219 ods. 2, 35 ods. 2, 39a ods. 2 písm. c/, 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“) v spojení s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor krajskej prokuratúry z dôvodu neuloženia ochranného dohľadu obžalovanému. Aj keď trest bol obžalovanému uložený podľa Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, ochranné opatrenie je potrebné posudzovať s poukazom na § 2 ods. 3 Tr. zák.

účinného od 1. januára 2006 podľa zákona účinného v čase rozhodovania, teda ku 25. marcu 2015. V prípade odsúdenia za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody súd páchatelovi v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 uloží obligatórne ochranný dohľad.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný. Použitie nového Trestného zákona by bolo pre neho nepriaznivejšie, pretože podľa zákona účinného v čase spáchania skutku bolo uloženie ochranného dohľadu fakultatívne. Najvyššiemu súdu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Aj obžalovaný podal odvolanie. Nesúhlasil so zaradením na výkon trestu do III. NVS, pretože doteraz vykonal 11 rokov a 3 mesiace a v čase povolenia obnovy konania bol preradený do II. NVS, pričom § 405 písm. b/ Tr. por. zakazuje zmenu k horšiemu. Odvolaciemu súdu navrhol zmeniť výrok o treste a uložiť mu trest na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do II. NVS.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý považoval výšku trestu za zákonnú a primeranú. Obžalovaný bol správne zaradený do III. NVS, pretože § 39a ods. 3 Tr. zák. neumožňuje pri uložení výnimočného trestu zaradenie do inej skupiny. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietnuť.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie po splnení zákonom stanovených podmienok a v súlade s písomnou žiadosťou obžalovaného z 12. júna 2015 o konaní zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného žiadal zamietnuť odvolanie prokurátora a vyhovieť návrhu obžalovaného tak a z tých dôvodov, ako sú uvedené v písomnom odvolaní.

Zástupca Generálnej prokuratúry žiadal odvolaniu vyhovieť z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní a odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora zistil, že odvolania podali oprávnené osoby. V rozsahu § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané len v intenciách, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po prieskume zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) a pretože napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.).

Podľa § 405 písm. b/ Tr. por. ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku.

Uvedené ustanovenie upravuje zákaz reformatio in peius, ktoré je potrebné vykladať extenzívne. Obžalovaný bol v pôvodnom konaní zaradený na výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno výchovnej skupiny, kam ho zaradil krajský súd aj v obnovenom konaní. Z formálneho hľadiska sa postavenie obžalovaného nezmenilo.

Okresný súd Trnava uznesením zo 4. júna 2014, sp. zn. 3 Nt 60/2014, zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody a obžalovaného preradil na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia /č. l. 1110/, t. j. do II. nápravno výchovnej skupiny. Obžalovaný sa v čase podania návrhu na povolenie obnovy konania, ktorú podal vo svoj prospech, nachádzal v nižšom stupni stráženia, ako mu bol uložený pôvodným rozsudkom. Striktné aplikovanie § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 by negatívne ovplyvnilo postavenie obžalovaného, ktorý by mal opätovne vykonávať trest odňatia slobody v ústave s najprísnejším režimom napriek tomu, že obnova konania bola povolená len v jeho prospech. Paradoxne sa obžalovanému na jednej strane trest znížil, na

strane druhej jeho výkon sprísnil. Keďže celé konanie sa viedlo na základe podnetu obžalovaného, jeho postavenie nemohlo byť znevýhodnené.

Vzhľadom na uvedené bude povinnosťou krajského súdu doplniť dokazovanie prečítaním uznesenia o preradení obžalovaného do miernejšieho stupňa stráženia a opätovne rozhodnúť o treste a jeho výkone.

Odvolací súd k námietke prokurátora uvádza, že uloženie ochranného opatrenia neprichádzalo do úvahy. Aj keď v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 sa páchatelovi odsúdenému za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody obligatórne ukladá ochranný dohľad, jeho aplikácia by bola v rozpore so zmyslom obnovy konania povolenej v prospech obžalovaného na základe nálezu ústavného súdu k tzv. asperačnej zásade. V pôvodnom konaní asperačná zásada ovplyvnila výšku trestu v neprospech obžalovaného, preto krajský súd zrušil výrok o treste. Výrok o vine a náhrade škody ostal nezmenený.

V pôvodnom konaní súd obžalovaného odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov a 2 mesiace. Ochranný dohľad mu neuložil. Krajský súd sa v obnovenom konaní mohol zaoberať iba výškou trestu, nie aj ochranným opatrením, ktoré pôvodne uložené nebolo a v tejto časti preto nebola ani povolená obnova konania. Uloženie ochranného dohľadu by zhoršilo postavenie obžalovaného, čo je v rozpore s § 405 písm. b/ Tr. por.

II.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. januára 2015, č. k. 2 Ntok 1/2013-57, po povolení obnovy konania a zrušení výroku o treste vzal obžalovaného do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Následne krajský súd po opätovnom rozhodnutí o výške trestu nariadil u obžalovaného výkon trestu, ktorý začal vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove. Odvolací súd po zrušení rozsudku krajského súdu bol povinný rozhodnúť o väzbe obžalovaného. Keďže obžalovaný výslovne žiadal o konanie verejného zasadnutia vo svojej neprítomnosti, jeho vypočutie k väzbe nebolo možné.

Odvolací súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný bol po skutku zadržaný na úteku a aj napriek vykonanej časti mu naďalej hrozí vysoký trest, preto je dôvodná obava, že by sa skrýval, aby sa mu vyhol. Keďže obžalovaný sa už nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, postupoval najvyšší súd z dôvodu výnimočnosti situácie podľa § 71 ods. 2 písm. d/ Tr. por., lebo krajský súd nepočkal pred nariadením výkonu trestu na rozhodnutie odvolacieho súdu a vyznačil právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.